

Csongrád megye: részvételi arányok és voksok

Az uniós népszavazás eredménye településenként

Csongrád megye valamennyi településén értékelték a szombati szavazás eredményét. Az alábbiakban részletes listát közlünk, amely tartalmazza a százalékos részvételi arányt, illetve az igenre vagy a nemre adott voksokat darabszámban és százalékos megoszlásban egyaránt.

ALGYÓ: Részvételi arány: 39,19%. Igen: 1460, 87,48%. Nem: 209, 12,52%.

AMBRÓZFALVA: Részvételi arány: 47,10%. Igen: 139, 72,77%. Nem: 52, 27,23%.

APÁTFALVA: Részvételi arány: 29,08%. Igen: 605, 77,66%. Nem: 174, 22,34%.

ÁRPÁDHALOM: Részvételi arány: 32,28%. Igen: 118, 77,12%. Nem: 35, 22,88%.

ÁSOTTHALOM: Részvételi arány: 24,62%. Igen: 678, 83,29%. Nem: 136, 16,71%.

BAKS: Részvételi arány: 28,04%. Igen: 435, 86,65%. Nem: 67, 13,35%.

BALÁSTYA: Részvételi arány: 31,78%. Igen: 588, 66,44%. Nem: 297, 33,56%.

BORDÁNY: Részvételi arány: 34,56%. Igen: 670, 80,72%. Nem: 160, 19,28%.

CSANÁDALBERTI: Részvételi arány: 48,74%. Igen: 142, 73,96%. Nem: 50, 26,04%.

CSANÁDPALOTA: Részvételi arány: 36,21%. Igen: 671, 73,17%. Nem: 246, 26,83%.

CSANYTELEK: Részvételi arány: 24,63%. Igen: 455, 76,60%. Nem: 139, 23,40%.

CSENGELE: Részvételi arány: 23,24%. Igen: 249, 65,87%. Nem: 129, 34,13%.

CSONGRÁD: Részvételi arány: 40,67%. Igen: 4553, 75,07%. Nem: 1512, 24,93%.

DEREKEGYHÁZ: Részvételi arány: 39,84%. Igen: 420, 77,06%. Nem: 125, 22,94%.

DESZK: Részvételi arány: 46,41%. Igen: 988, 84,09%. Nem: 187, 15,91%.

DÓC: Részvételi arány: 28,55%. Igen: 115, 68,86%. Nem: 52, 31,14%.

DOMASZÉK: Részvételi arány: 33,38%. Igen: 826, 75,30%. Nem: 271, 24,70%.

EPERJES: Részvételi arány: 36,71%. Igen: 163, 77,62%. Nem: 47, 22,38%.

ERZSÉBET: Részvételi arány: 41,22%. Igen: 91, 79,13%. Nem: 24, 20,87%.

FÁBIÁNSEBESTYÉN: Részvételi arány: 28,28%. Igen: 428, 79,55%. Nem: 110, 20,45%.

FELGYÓ: Részvételi arány: 33,72%. Igen: 250, 67,02%. Nem: 123, 32,98%.

FERENCSZÁLLÁS: Részvételi arány: 44,81%. Igen: 219, 91,63%. Nem: 20, 8,37%.

FORRÁSKÚT: Részvételi arány: 31,16%. Igen: 362, 67,79%. Nem: 172, 32,21%.

FÖLDEÁK: Részvételi arány: 37,70%. Igen: 820, 82,16%. Nem: 178, 17,84%.

HÓDMEZŐVÁSÁRHELY: Részvételi arány: 43,71%. Igen: 13011, 78,96%. Nem: 3466, 21,04%.

KIRÁLYHEGYES: Részvételi arány: 41,47%. Igen: 180, 78,95%. Nem: 48, 21,05%.

KISTELEK: Részvételi arány: 33,23%. Igen: 1625, 80,25%. Nem: 400, 19,75%.

KISZOMBOR: Részvételi arány: 37,94%. Igen: 1088, 85,74%. Nem: 181, 14,26%.

KLÁRAFALVA: Részvételi arány: 36,62%. Igen: 121, 85,86%. Nem: 20, 14,14%.

KÖVEGY: Részvételi arány: 36,83%. Igen: 112, 77,78%. Nem: 32, 22,22%.

KÜBEKHÁZA: Részvételi arány: 41,71%. Igen: 426, 82,24%. Nem: 92, 17,76%.

MAGYARCSANÁD: Részvételi arány: 33,88%. Igen: 329, 81,03%. Nem: 77, 18,97%.

MAKÓ: Részvételi arány: 39,13%. Igen: 6886, 82,24%. Nem: 1487, 17,76%.

MAROSKELE: Részvételi arány: 29,60%. Igen: 414, 81,34%. Nem: 95, 18,66%.

MÁRTÉLY: Részvételi arány: 44,51%. Igen: 332, 71,55%. Nem: 132, 28,45%.

MINDSZENT: Részvételi arány: 37,57%. Igen: 1787, 79,53%. Nem: 460, 20,47%.

MÓRAHALOM: Részvételi arány: 34,61%. Igen: 1228, 79,64%. Nem: 314, 20,36%.

NAGYÉR: Részvételi arány: 35,24%. Igen: 113, 69,75%. Nem: 49, 30,25%.

NAGYLAK: Részvételi arány: 46,92%. Igen: 216, 88,52%. Nem: 28, 11,48%.

NAGYMÁGOCS: Részvételi arány: 28,62%. Igen: 659, 84,38%. Nem: 122, 15,62%.

NAGYTÓKE: Részvételi arány: 26,54%. Igen: 87, 81,31%. Nem: 20, 18,69%.

ÓFÖLDEÁK: Részvételi arány: 43,14%. Igen: 162, 82,65%. Nem: 34, 17,35%.

ÓPUSZTASZER: Részvételi arány: 27,87%. Igen: 324, 75,35%. Nem: 106, 24,65%.

ÓTTÖMÖS: Részvételi arány: 39,55%. Igen: 212, 80,92%. Nem: 50, 19,08%.

PITVAROS: Részvételi arány: 45,21%. Igen: 447, 79,68%. Nem: 114, 20,34%.

PUSZTAMÉRGES: Részvételi arány: 32,01%. Igen: 253, 80,83%. Nem: 60, 19,17%.

PUSZTASZER: Részvételi arány: 32,98%. Igen: 299, 69,05%. Nem: 134, 30,95%.

RŐSZKE: Részvételi arány: 33,26%. Igen: 721, 84,23%. Nem: 135, 15,77%.

RUZSA: Részvételi arány: 27,56%. Igen: 490, 80,20%. Nem: 121, 19,80%.

SÁNDORFALVA: Részvételi arány: 34,71%. Igen: 1874, 86,60%. Nem: 290, 13,40%.

SZATYMAZ: Részvételi arány: 34,40%. Igen: 948, 80,27%. Nem: 233, 19,73%.

SZEGED: Részvételi arány: 48,65%. Igen: 54559, 87,98%. Nem: 7454, 22,02%.

SZEGVÁR: Részvételi arány: 35,18%. Igen: 1107, 79,87%. Nem: 279, 20,13%.

SZÉKKUTAS: Részvételi arány: 40,95%. Igen: 571, 69,72%. Nem: 248, 30,28%.

SZENTES: Részvételi arány: 42,49%. Igen: 8703, 83,94%. Nem: 1665, 16,06%.

TISZASZIGET: Részvételi arány: 44,57%. Igen: 470, 76,30%. Nem: 146, 23,70%.

TÖMÖRKÉNY: Részvételi arány: 26,87%. Igen: 325, 73,86%. Nem: 115, 26,14%.

ÚJSZENTIVÁN: Részvételi arány: 44,72%. Igen: 452, 84,33%. Nem: 84, 15,67%.

ÜLLÉS: Részvételi arány: 30,56%. Igen: 606, 78,19%. Nem: 169, 21,81%.

ZÁKÁNYSZÉK: Részvételi arány: 33,65%. Igen: 505, 68,61%. Nem: 231, 31,39%.

ZSOMBÓ: Részvételi arány: 37,74%. Igen: 745, 82,23%. Nem: 161, 17,77%.

Löffler Tibor: Az eredményből tanulnia kell a politikának

A végső szót a kétkedők mondták ki a voksoláskor

Ideális eredmény született – jelentette ki az uniós csatlakozásról döntő népszavazást értékelve a politológus, Löffler Tibor. Szerinte bár elsősorban az igen-pártiak vettek részt a szavazásban, mégis a szkeptikusok, vagyis a kétkedők döntöttek arról, hogy Magyarország az Európai Unió tagállamává váljon.

Alacsony részvételi aránnyal, de igent mondott az ország az unióra. Az ebben az eredményben rejlő üzenetre oda kell figyelnie a politikai elitnek – fogalmazott Löffler Tibor politológus, a Szegedi Tudományegyetem adjunktusa.

A népszavazásnál népszerűbb a helyhatósági és az országgyűlési választás. Vagyis az ügydöntő népszavazáson való részvétel kifejezi a közembereknek erről az intézményről, illetve a magyar demokráciáról alkotott véleményét is – vélekedett a politológus.

A magyar népszavazások története Löffler szerint igazolja: ezek – más voksolásokhoz képest – alacsonyabb érdeklődést váltanak ki, mert a választók csekély jelentőséget tulajdonítanak e véleménynyilvánítási formának. Az ügydöntő népszavazás különlegességét és jelentőségét egyébként nem tudatosította a lépést megelőző propaganda, melyet összességében semmitmondónak nevezett a szakember.

Szerinte ugyanis elvesztett a lényeg, elmaradt a nagy társadalmi vita arról, hogy Magyarország uniós taggá válásának lesznek vesztesei. Így aztán a politológus szerint nem derült ki, hogy e történelmi lépés következtében mely társadalmi csoportok milyen mértékben járnak rosszul, vagy például az, hogy mi történne az országgal, ha mégsem lenne uniós tagállammá. Így aztán a vesztes rétegekhez tartozók nem készülhetnek föl a változásra, illetve az összpolitika átalakítására sem kényszerül az elit.

A szavazáson való megjelenési aránnyal ugyanis a közember üzent a politikai elitnek. Löffler szerint azt, hogy látható: a pártok most is csak meg kívánják szerezni a köz támogatását a népszavazással ahhoz a politikához, ami a nép kirekesztésén alapszik. Tehát – összegzett a politológus – a magyar nem „bevonásos” demokrácia, vagyis nem a párbeszéd alapul, mert a szavazókat az elit csak azért mozgósítja, hogy így törvényesítse a politika döntéseit. Ezen az alapálláson Athén, a csatlakozási szerződés aláírása után változtatni kell.

Kisebbsajta rendszerváltás határkövének nevezte az uniós népszavazást Löffler. Mégsem mozgatót meg nagy tömegeket, mert a '90-es évektől pártoktól függetlenül összpolitikai program Ma-

gyarországnak az Európai Unióhoz való csatlakozása – reagált tamáskodó megjegyzésünkre a politológus. Talán ez a megszokás az oka a pártoknak a népszavazáshoz való semmitmondó hozzáállásának is.

Az ügydöntő népszavazáson a gazdaságilag fejletlenebb alföldi és a keleti megyéket jellemző csekély részvételi hajlandóságért a politológus szerint okolható a térség mezőgazdasági jellege. Az pedig, hogy ennek ellenére az észak-keleti megyékben az országos átlagnál is nagyobb az igenek száma, azzal magyarázható, hogy arrafelé túlzó az uniós illúzió.

A Csongrád megyei adatokból kiszűrhető „legekről” Löffler Tibor elmondta: a homokháti térséget és a megye északi szélét jellemző negatív rekordok oka, hogy azon a vidéken kevés a változásra okot adó, még kiaknázatlan adottság, illetve az uniós jövőre utaló tőkebeáramlás. Ellenben a legtöbb résztvevővel és igennel azért dicsekedhet Makó vonzáskörzete, mert ott egyrészt a Korona Szálló, vagy a kiszombori út már kézzelfoghatóvá tette, mit jelent az uniós támogatással megvalósuló beruházás, másrészt erős az emberek hite abban, hogy a határ menti területeknek fejlődést hoz az Európai Unió.

Ú. I.

Az Alföldön még kevés jel utal arra, hogy valóban beáramlik majd a térségbe a nyugati tőke – vallja Löffler Tibor.

Fotó: Miskolczy Róbert

A legtöbb állást a szak- és betanított munkásoknak kínálják

A diplomásbér a megyében magasabb, mint Szegeden

A februári adatok szerint Csongrád megyében emelkedett az állást keresők és az állások száma is. A munkaügyi központot még nem értesítették, hogy a szegedi Heavytex és a vásárhelyi majolikagyár nehéz helyzete mintegy száz ember munkahelyét érintheti.

A Csongrád megyei városokban a munkaügyi központ regisztrációjában szereplő állás nélküliek száma mindenütt emelkedett februárban januárhoz képest, csak Kisteleken csökkent 31 fővel a munkanélküliek száma. Három térségben a 10 százalékot is meghaladja a munkanélküliség relatív mutatója az átlagos megyei rátát, amely 9 százalék: Hódmezővásárhelyen és Makón, valamint Mórahalom térségében, ahol a legmagasabb, 12 százalék.

Nemcsak az állást keresők, hanem a betöltetlen munkahelyek száma is több volt február végén Csongrád megyében közel ezerrel, most 4 ezer 373. Sok a februárban bejelentett új állás is, de ez nem csoda, mert a cégeknél az év eleji

megrendelések jellemzően nem januárban, hanem csak februárban lódnak meg. Valamennyi városban az első helyen betanított munkásokat keresnek, s nagy számban várják a szakmával rendelkezőket is. Diplomásokat és gimnáziumi érettségivel rendelkezőket azonban csak alig keresnek a foglalkoztatók a munkaügyi központon keresztül. Fizikai munkáért Szegeden átlagosan bruttó 64 ezer, szellemi munkáért pedig 88 ezer forintot hajlandók fizetni a munkáltatók. Érdekes, hogy a főiskolát, egyetemet végzetteknek magasabb fizetést kínálnak Csongrádon, Vásárhelyen, Szentesen és Kisteleken, mint a diplomagyárnak számító megyeszékhelyen.

A munkaügyi központ még nem kapott értesítést várható nagyobb számú elbocsátásokról, egyelőre csak lapunkból értesült a szegedi Heavytex és a vásárhelyi majolikagyár gondjairól és arról, veszélybe kerülhet mintegy száz ember munkahelye.

F. K.

A kormány a kistérségek fejlődését vizsgálja

A fejlett magyarországi régiók hamar el tudnák költeni azt az 1300-1400 milliárd forintot, amely a Nemzeti fejlesztési terv révén az ország rendelkezésére áll a következő években. Am így nem csökkenne, hanem tovább nőne a távolság a fejlett és az elmaradott vidékek között. A kormány célja: a távolság csökkentése.

A Dél-Alföld mellett az Észak-Alföldön és Észak-Magyarországon is bizonyíthatja a kormány a következő néhány évben, eredményes-e új, az előző gyakorlattól eltérő területfejlesztési politikája – mondta nemrég szegedi sajtótájékoztatóján Nagy Sándor, a Miniszterelnöki Hivatal politikai államtitkára. A nemrég elkészült Nemzeti fejlesztési terv keretében a következő években mintegy 1300-1400 milliárd forintot lehet fejlesztésre költeni. Ezt az összeget Nagy Sándor szerint azokon a vidékeken, ahol eddig is dinamikus volt a fejlődés, és

megvan a megfelelő pénzügyi, infrastrukturális háttér, pillanatok alatt el lehetne költeni. Am akkor nem csökkenne, hanem nőne a különbség, s ennek később az egész ország inná meg a levét. Ezt a hibát jó néhány uniós ország elkövette. Ezt a forrást úgy szeretné felhasználni a kormány, hogy mérséklődjének a különbségek.

Bár az elmaradott vidékeket eddig is számon tartották, és segíteni próbálták, a távolságok mégis nőttek. Ennek pedig az államtitkár szerint az volt az oka, hogy korábban a megyei átlagokat vették figyelembe. A megyei

átlagok azonban csálnak, mégpedig azért, mert a fejlettség tekintetében a megyén belül is nagy különbségek vannak a kistérségek között.

A kormány most két olyan előirányzatot is létrehozott, amely kifejezetten a kistérségeket segíti. Az egyik a kistérségi támogatási alap, amely a negyvenkét leghátrányosabb kistérségért jött létre. A másik a település- és területi felzárkóztatást célzó alap, amely tizenkétféle milliárdos, s a negyvenkét leghátrányosabb mellett további ötvenkét, hátrányos helyzetűnek ítélt vidék fejlődését szolgálja. A negyvenkettő kistérség számára húsz százalékkal, a többieknek tíz százalékkal több állami támogatás jár a pályázatokon, azaz, ennyivel kevesebb önrészt kell letenniük.

B. A.